

**2016. március 6. – Nagyböjt 4. vasárnapja –
Lk 15,1-3.11-32 – Életfeladatunk**

A nagyböjt felét „leküzdöttük”, több-kevesebb sikerrel, és ilyenkor már lehetősége van az embernek arra, hogy visszatekintszen a 2016. február 10. óta eltelt időszakra. Ezt a szent időszakot kellene jól értékesíteni lelki-szellemi fejlődésünk érdekében. Jó, ha az elmélkedés „bemelegítéseként” elmondom a szerető Atyának, hogy bizony voltak mulasztásaim, és ezeket szánom-bánom! Így jó esélyem van arra, hogy a visszatérő fiúhoz hasonlóan én magam is megtapasztaljam az ölelését.

Az evangélium jól ismert példázatai állnak előttünk (érdemes egy lendülettel elolvasni az egész 15. fejezetet). Sok szereplő jelenik meg a leírásban: vámosok, bűnösök, farizeusok, írástudók, pásztor és az őt követő bárányok, egy ezek közül, amelyik elcsavarog (megnehezítvén a pásztor életét), a pásztor (vagy tulajdonos) szomszédai, barátai, a drachmát elveszítő asszony és barátnői, valamint a kiemelt példázatban az apa a két fiával, a szolgák és egy marha. Az ember önkéntelenül is belehelyezkedik valamelyik szerepkörébe: bőven van választék. Azt tapasztalhatjuk, hogy különböző élethelyzeteinkben más-más szerepkör illik ránk (persze arra nem is merek gondolni, hogy a vámos és bűnös karaktere bármelyik olvasó számára szóba jöhet, az utolsóként említett szereplőről nem is beszélve....☺). Bizony némi lüktetést mutat az életünk: van benne szárnyaló időszak és zuhanórepülés is (ez utóbbi csak akkor veszélyes, ha túlságosan „alacsonyan” indul... – egyébként ki lehet jönni belőle ép bőrrel).

Talán az lenne az életfeladatunk (fejlődésünk tendenciája), hogy a választható szerepkörök egyre pozitívabbak legyenek. Mint ahogy igaz az a mondás: „Ne hülyéskedj, mert úgy maradsz!”, igaznak kell lenni annak is, hogy szaporítsd az életedben az Istennek tetsző megnyilvánulásokat, és egyszer csak úgy maradsz! Tudniillik Istennek tetsző leszel. A tapasztalat sokszor az, amit a visszatérő fiú sztorijában olvasunk (vagy akár a Jézust hallgató bűnösökről és vámosokról), azazhogy egy „vargabetű” után fordul meg az ember a jó irányba, ha felfogja, hogy korrekcióra van szükség az életében (netalán megtérésre, visszatérésre). Szeretjük alkalomhoz kötni az elhatározásainkat (pl. évfordulóhoz). Hát itt az alkalom, nem kell megvárni a január elsejét! A nagyböjt hátralévő időszaka kínálja az alkalmakat az önreflexióra (hagyományos fogalommal a bűnbánattartásra), ne késlekedjünk kihasználni, mert a tett megrontója az okoskodás, meg a halogatás... (és amit halogatunk, az el is hal). Kívánom a kedves olvasónak (meg magamnak is), hogy szebb lelkülettel jöjjünk ki a 2016-os nagyböjtből, mint amivel bementünk. Talán épp’ ez a célja ennek a kiemelt időszaknak. Kis házi feladat is van: elolvasni Gromon A. Jézus evangéliuma LUKÁCS tolmácsolásában c. könyve 15. fejezetének elemzéseit.

Miklovicz László, Nőtincs